

Den Betænkning og det Lovforslag kom til den nuværende ærede Justitsminister, men han lagde det til Side, og i 1882 kom han med Noget, jeg vil kalde et modsat Forslag; han foreslog der, for at lette Virkedommeren i søndre Birk for en Del af hans Arbejde, at Frederiksberg skulde i Henseende til den civile Retspleie — „*jurisdictio voluntaria*“ kaldes det i Aktstykket, men det er den civile Retspleie — henlægges under Kjøbenhavn. Men det mente man paa Frederiksberg vilde ikke betyde Noget; det skete selvfølgelig ikke, og saa blev ogsaa det Forslag lagt hen ved det om Politiet. Saa kom den ærede Minister med det 3die Forslag om, hvorledes man skulde lette Arbejdet for den ulykkelige Virkedommer i Kjøbenhavns søndre Birk, og saa var han saa medlidende at tage Virkedommeren i nordre Birk med, og han foreslog saa, at disse Virkedommere skulde være fri for Retsfribervæsenet, Bantevæsenet o. s. v., og saa skulde der ansættes en særlig Retsfribere, som skulde have Striveriet baade for nordre og søndre Birk. Hvad svarede saa Virkedommerne? De sagde, at det betød slet ikke Noget, thi det lettede ikke deres Arbejde det Allermindste, det lod de udføre ved Fuldmægtige. Altsaa var det ogsaa en Hjælp, som Ministeren ikke kunde gennemføre, og saa blev dette Forslag Nr. 3 ogsaa lagt hen paa Arkivhylden i Justitsministeriet. Saa kommer endelig en ny Virkedommer, Hr. Sengersleb, som bestyrer Embedet ganske udmærket. Det har jeg tilladt mig at sige ved Sagens 1ste Behandling, og jeg tilføjer her, at hvis han beholder Frederiksberg, maa det nye søndre Birk beklage sig over, at det ikke faar Mage til ham i den Estermand, som Justitsministeren vil udnævne, selv om denne Estermand gjør sit Allerbedste, men det vil jeg lade staa hen indtil videre. Nu skal endelig Virkedommeren lettes ved, at der skal udnævnes en Borgmester og en Politimester og nok en Virkedommer. Der skulde være 4 Embeder i Stedet for det ene. Hvad nu Borgmesteren angaar, anser jeg det for et rent hovedløst Projekt fra Begyndelsen af, at ansætte en Borgmester i en Landkommune; thi Frederiksberg er jo ikke andet end en Landkommune. Vi kjende jo ikke til noget Andet; Frederiksberg vedbliver jo efter Forslaget at have sin nuværende Kommunalbestyrelse og vedbliver at sortere under Amtmanden og Amtsrådet — og saa skulde der en Borgmester til. Jeg kan ikke begribe Andet, end at det er en Mangel paa System og passer paa ingen Maade ind i det foreliggende Administrationsvæsen. Derfor gif den Borgmester snart over Stag i Udvalget og der

var Ingen, der brød sig om ham, især da Ministeren havde ladet Frederiksberg Kommunalbestyrelse blive siddende hen i det indskrænkede Omfang, hvori denne Kommunalbestyrelse nu bestaar; thi dersom der, som man paastaar, i Frederiksberg er en 30—40,000 Mennesker, er det aldeles forfærdigt, at de kun skulle repræsenteres af 7 Mænd i Kommunalbestyrelsen, og jeg vil minde den ærede Minister — jeg vilde ønske, at Sidenrigsministeren var her, thi det hører maaste nærmest under ham — jeg vil minde de ærede Ministere om, at den hele kommunale Indretning paa Frederiksberg er aldeles foreløbig, det er ikke saadan en provisorisk Lov, som den ærede Minister ellers pver sig i at give, men det er en foreløbig Indretning fra 1857, og den trænger i høieste Grad til en grundig Omdannelse, og jeg paastaar, at det vilde være meget mere i Overensstemmelse med Frederiksbergs kommunale Interesser, om Kommunalbestyrelsens Indretning og Reform blev taget under Overveielse, end at der bliver stillet et saadant hovedløst Forslag som det at ansætte en Borgmester der. Jeg tror derfor, at der kunde være god Grund til, at vi fik den Sag frem om Kommunalbestyrelsens Indretning paa Frederiksberg og dermed tillige en Undersøgelse af, om det dog ikke var bedst alligevel at indlemme Frederiksberg tilligemed Sundbyerne paa Amager i Kjøbenhavn. Det Spørgsmaal har jo oftere været drøftet. Min Mening om den Sag, som jeg vil paastaa deles af Mange, er den, at Kjøbenhavns naturlige Omraade gaar nu ud til Taarnby i Syd, til Damhusøen i Vest og til Utterslev — eller maaste maa dette tages med — mod Nord. Den ærede Krigsminister kan jo sige os, om vi ikke skulde udvide Kjøbenhavn dertil, hvor han bygger sine provisoriske Forter, saaledes at han vil komme til med disse provisoriske Indretninger at forsvare et Kjøbenhavn og ikke tillige et Landdistrikt. Det vil jeg henstille til Krigsministeren for at have 3 Ministere med i dette Spørgsmaal. Naar jeg nu i Udvalget har modsat mig, at der skulde komme en Borgmester paa Frederiksberg og tillige en Politimester, saa er det med Hensyn til den Sidste, at jeg paaberaaber mig saadanne Autoriteter som Kjøbenhavns Politidirektør og Virkedommer Oberlin. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Frederiksbergs Indlemmelse i Kjøbenhavn har jeg i Kommissionen to gode Autoriteter, som jeg ikke vil lade være uanvante her. Den ene er Borgmester i Kjøbenhavn, Statsraad Hansen, og den anden er Høiesteretsassessor Koch, som den Gang var Vice-Politidirektør i Kjøben-